

BẢN TIN THỊ TRƯỜNG PHILIPPIN và PALAU

No.15- THÁNG 8 NĂM 2021

**THƯƠNG VỤ VIỆT NAM
TẠI PHILIPPINES**

TRONG SỐ NÀY

1. Tin thị trường
3. Chính sách Thương mại
8. Chuyên đề Đường Philippines
12. Sự kiện, Hội chợ -Triển lãm & Cơ hội kinh doanh

TIN THỊ TRƯỜNG

Phân phát viện trợ ECQ ở Metro Manila bắt đầu từ 11/8

Việc phân phát viện trợ cho những người bị ảnh hưởng bởi hệ thống kiểm dịch cộng đồng tăng cường (ECQ) ở Metro Manila sẽ bắt đầu vào 11/8.

Theo Bộ Nội vụ và Chính quyền địa phương (DILG), các thị trường của Metro Manila đã đồng ý bắt đầu phân phối hỗ trợ tiền mặt vào 11/8 sau khi trao số tiền 10,9 tỷ PHP cho các đơn vị chính quyền địa phương (LGU) vào 6/8.

Manila đang trong tình trạng kiểm dịch cộng đồng nghiêm ngặt cho đến ngày 20 tháng 8 để kiểm soát sự lây lan của COVID-19 trước mối đe dọa của biến thể Delta dễ lây lan hơn.

Theo Malacañang, sẽ có 10,9 triệu người hưởng lợi trong vùng Thủ đô (NCR), những người sẽ nhận được 1.000 PHP cho mỗi người hoặc lên đến 4.000 PHP cho mỗi gia đình.

DILG cho biết họ sẽ để từng LGU tìm ra cách phân phát viện trợ mà không cần tập hợp. Một số LGU, chẳng hạn như Makati và Muntinlupa, sẽ chỉ hỗ trợ trực tuyến để mọi người không phải ra ngoài.

Trong Pasig, khu vực phân phát sẽ chia thành các “bong bóng” nhỏ để tránh các hàng dài.

Thành phố Quezon vẫn đang tìm cách thực hiện việc phân phối. Một số thị trường có kế hoạch kéo dài thời gian để họ có thể phân phối viện trợ. Theo DILG, các LGU chỉ có 15 ngày để hoàn thành việc phân phối viện trợ.

Nhưng ngay cả bây giờ, một số LGU, chẳng hạn như Muntinlupa, đang phân phát các gói thực phẩm, nơi mỗi gia đình được phát những gói cứu trợ chỉ có gạo, mì, đồ hộp và cà phê. Hộ gia đình vùng Pasay có 5 kg gạo/gia đình.

Tại Makati, gần 25.000 người cao tuổi đã được tiêm chủng đầy đủ đã nhận được P1.000 phiếu quà tặng, khoảng 260.000 gói thực phẩm của Pasig LGU cũng đã sẵn sàng.

Sản lượng đường của Philippines giảm trong tháng 7

MANILA, Philippines - Sản lượng đường của PLP trong niên vụ hiện tại đã vượt mục tiêu cả năm của chính phủ. Dữ liệu từ Cơ quan Quản lý Đường (SRA) cho thấy sản lượng đường đạt 2,137 triệu tấn tính đến tuần đầu của tháng 7, thấp hơn một chút so với 2,14 triệu tấn được ghi nhận trong cùng kỳ năm ngoái. Mặc dù sụt giảm, sản lượng đường của quốc gia này đã vượt mục tiêu cho niên vụ hiện tại.

Vào tháng 3, SRA đã điều chỉnh mục tiêu sản xuất đường cho niên vụ hiện tại lên 2,1 triệu tấn so với mục tiêu ban đầu là 2,19 triệu tấn. Niên vụ đường bắt đầu từ tháng 9 hàng năm và kết thúc vào tháng 8.

Ngoài việc điều chỉnh mục tiêu sản xuất hàng năm, SRA cũng đã chấm dứt vào tháng 3, phân bổ 7% xuất khẩu sang Mỹ cho niên vụ hiện tại, có nghĩa là 100% sản lượng đường của nước này sẽ được chuyển đến thị trường nội địa.

SRA đã ban hành lệnh sửa đổi do tác động nghiêm trọng hơn dự kiến ban đầu của La Niña, gây mưa lớn ở tất cả các vùng sản xuất đường, thậm chí gây ngập lụt một số cánh đồng mía ở Negros Occidental, đặc biệt là ở Silay, EB Magalona, Victorias, Manapla và Cadiz.

Sản lượng bao 50 kg cho niên vụ hiện tại đạt 42,7 triệu bao vào ngày 4 tháng 7, thấp hơn một chút so với 42,8 triệu cùng kỳ năm trước. Điều này đưa nguồn cung đường thô hiện tại lên 2,39 triệu tấn.

Dữ liệu của SRA cũng cho thấy nhu cầu đối với đường thô tăng 11,01% lên 1,9 triệu tấn. Tổng lượng mía được xay xát cũng tăng 8,26% lên 25,2 triệu tấn.

Sản lượng đường tinh luyện giảm 8,4% xuống 753.796 tấn, trong khi giá đường tại nhà máy tăng 16,17% lên 620 P1 / bao 50 kg.

Tháng trước, SRA đã phê duyệt chương trình bổ sung đường xuất khẩu “A” cho niên vụ hiện tại nhằm giải quyết sự thiếu hụt về nguồn cung trong nước.

Theo chương trình, các nhà xuất khẩu đường “A” được sản xuất hoặc phát hành trong niên vụ hiện tại và xuất khẩu vào Hoa Kỳ hạn ngạch đường cho niên vụ hiện tại có thể nhập khẩu một bao 50 kg nếu họ xuất khẩu một bao LKg.

Ngoài ra, các doanh nghiệp xuất khẩu 1 bao đường tinh luyện sang Mỹ được nhập khẩu 0,925 bao đường tinh luyện.

SRA cho phép nhập khẩu 86.000 tấn đường

Manila Bulertin- Trong bối cảnh sản lượng đường của đất nước đang thiếu hụt, chính phủ Philippines đã cho phép nhập khẩu chất tạo ngọt cho đến tháng 10 năm nay, với Cơ quan quản lý đường (SRA) dự kiến sẽ nhập khẩu thêm gần 86.000 tấn (MT) đường nhập khẩu.

Cục Hải quan (BOC) gần đây đã công bố danh sách các nhà kinh doanh và nhập khẩu đường quốc tế đã đăng ký. Nó cũng thừa nhận yêu cầu hỗ trợ của SRA để nhập khẩu đường không bị gián đoạn.

Trong Chỉ thị về Đường số 3 (SO 3), được ký vào cuối tháng 5 mới được công bố gần đây, SRA đã lập ra cho cái gọi là “Chương trình bổ sung xuất khẩu đường 'A', cho phép những người xuất khẩu đường sang Hoa Kỳ. (Mỹ) trong niên vụ hiện tại để nhập lượng đường tương ứng mà họ đã xuất khẩu. Đường ‘A’ dùng để chỉ đường xuất khẩu được phân bổ sang Hoa Kỳ. Con số này, vì ước tính vụ cuối cùng cho niên vụ hiện tại, bắt đầu vào tháng 9 năm ngoái và sẽ kết thúc vào tháng này, được ước tính là 2,10 triệu tấn (MT), thấp hơn so với ước tính vụ trước xay xát ban đầu là 2,19 tấn.

Một ước tính khác từ một nhóm các nhà máy tinh chế đường cũng cho thấy tổng sản lượng đường tinh luyện trong năm cũng sẽ giảm 14,31%. SRA cho biết cần phải ban hành chương trình bổ sung xuất khẩu ‘A’ để giải quyết lạm phát do giá đường trong nước tăng cao.

Theo SO 3: “Chương trình bổ sung xuất khẩu 'A' được chứng minh là một cơ chế thành công và hiệu quả để tăng nguồn cung đường nội địa trong niên vụ trước, trong đó những nước xuất khẩu hoặc vận chuyển đường 'A' được sản xuất trong niên vụ 2019-20 sang Hoa Kỳ theo hạn ngạch Năm 2019-20 đã được ban hành các giấy phép SRA đối với đường họ nhập khẩu để bổ sung cho lượng đường 'A' xuất khẩu, ”.

“Chương trình bổ sung xuất khẩu ‘A’ cũng mang lại lợi ích cho các nhà sản xuất đường, đặc biệt là những nông dân trồng đường nhỏ và những người hưởng lợi từ cải cách nông nghiệp (ARBS), đã bán đường ‘A’ của họ trước chương trình này”. Việc bổ sung phải trước ngày 1 tháng 7 năm 2021 và không chậm hơn ngày 31 tháng 10 năm 2021, theo SO 3.

Các quan chức SRA đã được hỏi về khối lượng đường được phép nhập khẩu dựa trên SO3, đặc biệt là vì SRA cũng ban hành SO 1-A, sửa đổi SO 1 vào tháng 3 và đình chỉ xuất khẩu đường trong niên vụ hiện tại.

Nhắc lại, SO 1 đã phân bổ 7% sản lượng đường dự báo của quốc gia trong năm cho đường ‘A’. Nhưng với SO 1-A, chính phủ không còn yêu cầu các nhà sản xuất đường thực hiện cam kết của Philippines với Mỹ trong bối cảnh thiếu nguồn cung, có nghĩa là 100% sản lượng đường của đất nước sẽ ở lại đây.

Cũng nhờ SO 1-A khi SRA chính thức hạ sản lượng đường địa phương mục tiêu cho niên vụ hiện tại xuống 2,10 tấn từ 2,19 triệu tấn.

Nhưng rõ ràng, bất chấp SO 1-A, một số nhà sản xuất đường vẫn có thể xuất khẩu đường sang Mỹ trong niên vụ, một nguồn tin trong ngành cho biết.

Điều này sau đó đã được xác nhận bởi Quản trị viên SRA Hermenegildo Serafica, người cho biết tính đến ngày 18 tháng 8, tổng khối lượng phân bổ để nhập khẩu theo SO 3 là 85.547,858 tấn đường tinh luyện, có nghĩa là một số nhà sản xuất có thể xuất khẩu cùng một lượng đường đó sang Hoa Kỳ mặc dù SO 1-A.

Trong số lượng này, Serafica cho biết 43.025 tấn đường tinh luyện đã được cấp giấy phép nhập khẩu. Trong số lượng đã được thông quan, 30.975 tấn đường tinh luyện đã đến và được thông quan.

Hiện vẫn chưa rõ việc xuất khẩu đường như vậy sang Hoa Kỳ diễn ra trước hay sau khi ban hành SO 1-A.

Trong khi đó, BOC cũng mới ban hành biên bản ghi nhớ (MC) 167-2021, ghi nhận danh sách các nhà kinh doanh và nhập khẩu đường quốc tế đã đăng ký tham gia nhập khẩu theo SO3.

Các thương nhân và nhà nhập khẩu này là Alderberg Industrial Corporation, All Asian Countertrade Inc., Commtrades Group (CTG) Inc., Crystal Sugar Company, Inc., Delmax Corporation, La Perla Sugar Export Corp., Oro-Agritrade, Inc., Oro Allado Commodities, Inc. và Sucden Philippines, Inc.

MC 176-2021 cho biết, BOC cũng ghi nhận yêu cầu của SRA về việc hỗ trợ để tạo điều kiện thuận lợi cho việc giải phóng đường nhập khẩu cho các nhà nhập khẩu này.

Nông dân PLP tìm kiếm cuộc điều tra của Thượng viện về giá phân bón tăng

Nông dân đang kêu gọi một cuộc điều tra của Thượng viện về giá phân bón tăng cao bất chấp những biện pháp can thiệp của chính phủ nhằm giảm đầu vào của nông dân trong nước thông qua Quỹ Nâng cao Năng lực Cạnh tranh Lúa gạo (RCEF).

Trong một tuyên bố, Kilusang Magbubukid ng Pilipinas (KMP) kêu gọi các nhà lập pháp điều tra giá phân bón tăng đều đặn đang gây gánh nặng cho nông dân trồng lúa. Hơn nữa, Lãnh đạo KMP, ông Rafael Mariano, cho biết Bộ Nông nghiệp (DA) nên giải thích với Quốc hội về việc RCEF trị giá 10 tỷ PHP sẽ đi đến đâu và tại sao nó không giúp giảm chi phí đầu vào trang trại.

Là một phần của Luật thuế quan (RTL), tự do hóa việc nhập khẩu gạo ở Philippines, RCEF là nơi áp dụng mức thuế thu được từ nhập khẩu gạo. RCEF cũng được cho là sẽ được rút khoản tài trợ chắc chắn 10 tỷ P mỗi năm từ năm 2019 đến năm 2024.

Theo Cơ quan Phân bón và Thuốc trừ sâu (FPA), giá phân bón nhập khẩu trung bình của nước này ở mức 500 USD/tấn (MT) tính đến tháng 7, cao hơn mức giá trung bình 276 USD / tấn được đăng ký từ tháng 1 đến tháng 5 năm nay.

Tính bình quân, giá phân bón đã tăng khoảng 40,5% hàng năm tùy theo loại. Trong tuần cuối tháng 7, giá trung bình của urê dạng hạt đã tăng 40,5% lên 3.393,32 P/bao 50 kg so với P1.991,45 P/bao 50 kg trong cùng kỳ năm ngoái.

Dựa trên theo dõi giá của các chương trình KMP ở các tỉnh, giá phân urê bao 50 kg (Triple 14) ở Tarlac đã tăng từ 1,100 P trong tháng 7 lên 500 P1 vào tháng này. Tại Nueva Ecija, giá của thương hiệu Swire 46-0-0 đã tăng từ P970 lên P9.200 P1 cho mỗi bao 50 kg trong khoảng thời gian một tháng, trong khi Triple 14 trở nên đắt hơn từ P1,250 lên 500 P1 / 50- bao kg.

Ở Isabela, nông dân quan sát thấy giá của Triple 14 đã tăng từ P1.100 vào tháng 7 lên P1.350 P1.400 vào tháng này. Về phần mình, Chủ tịch KMP, ông Danilo Ramos, cho biết giá phân bón tăng sẽ ảnh hưởng đến sản xuất lúa gạo trong nước, sinh kế của nông dân trồng lúa cũng như năng suất lúa gạo và khả năng tự cung tự cấp của đất nước.

Theo liên đoàn phụ nữ nông dân quốc gia AMIHAN, chi phí phân bón bổ sung sẽ làm giảm lợi nhuận của nông dân xuống P198 từ P302 một ngày, thậm chí có thể thấp hơn với sự sụt giảm dự kiến của giá palay trong những tháng nạc của tháng 9 và tháng 10.

Vết sẹo kinh tế sâu nhất ở Philippines

MANILA, Philippines - Philippines dự báo sẽ phải hứng chịu những ảnh hưởng kinh tế tồi tệ nhất do đại dịch trong khu vực châu Á - Thái Bình Dương trong bối cảnh phản ứng tài khóa chặt chẽ cũng như khó khăn trong việc ngăn chặn làn sóng vi rút mới.

Trong bảng điểm kinh tế mới nhất của tổ chức Oxford Economics có trụ sở tại London, Philippines xếp cuối bảng trong số 14 nền kinh tế lớn khác trong khu vực với số điểm -1,2.

Philippines nhận được điểm trừ ở 4 trong 5 hạng mục được xem xét đó là: sự suy giảm hoạt động trong năm khủng hoảng, sự phục hồi của các động lực kinh tế tiềm năng, sự liên quan đến sức khỏe và cấu trúc của nền kinh tế. PLP chỉ đạt điểm tối thiểu 0,3 trong hạng mục bù trừ chính sách.

Đặc biệt, Oxford nhận thấy những khó khăn trong tăng trưởng đầu tư, dịch chuyển nơi làm việc, việc làm và tăng trưởng GDP. “Xếp cuối bảng là Philippines vì nước này đã phải vật lộn để kiềm chế các đợt bùng phát kể từ khi đại dịch diễn ra. Đồng thời, phản ứng tài khóa cũng rất khiêm tốn do mức độ nghiêm ngặt của các đợt khóa tài khoản, ”.

Chi tiêu tài khóa của PLP thấp hơn 2% GDP so với mức cao 7,5% ở các nước khác trong khu vực. Đầu tư vào Philippines vẫn thấp hơn 25% so với mức trước COVID-19 trong quý đầu tiên và tỷ lệ thất nghiệp trong quý thứ hai gần gấp đôi so với trước đại dịch.

Dựa trên bảng điểm, Ấn Độ giảm -1 và Indonesia -0,3 sau sự gia tăng số ca COVID-19 và sự lan rộng của các biến thể mới.

Trong số 14 nền kinh tế, Đài Loan đạt điểm cao nhất ở mức 0,7 do thương mại thế giới tăng mạnh và xuất khẩu hàng điện tử bùng nổ có thể sẽ dẫn đến đầu tư và năng suất cao hơn ở Đài Loan.

Điểm số tốt hơn cũng được ghi nhận ở Trung Quốc, New Zealand, Singapore, Nhật Bản, Hàn Quốc và Việt Nam, Úc và Hồng Kông.

Điểm số cao hơn cho thấy ít tác động hơn đến hoạt động trong thời gian đóng cửa cao điểm năm 2020, triển vọng phục hồi mạnh mẽ hơn, triển vọng ngăn chặn và sức khỏe tốt hơn, hỗ trợ chính sách hiệu quả hơn và cơ cấu kinh tế ít bị tổn thương hơn.

Oxford cho biết việc ngăn chặn thành công đợt bùng phát vào năm ngoái đã chứng kiến sự bình thường hóa nhanh chóng trong hoạt động ở Đài Loan, Việt Nam, Trung Quốc và New Zealand, với GDP trở lại mức trước đại dịch vào quý 3.

Các phản ứng tài khóa liên quan đến đại dịch lớn của các nền kinh tế khác cũng hạn chế tác động của tình trạng trì hoãn thị trường lao động với tỷ lệ thất nghiệp giảm trở lại so với mức đỉnh của nó.

“Phân tích của chúng tôi cho thấy một số rủi ro mà tổn thất GDP dài hạn có thể lớn hơn những dự báo hiện tại của chúng tôi. Chúng tôi hy vọng các đợt bùng phát virus mới và việc hạn chế tiếp theo sẽ làm chậm quá trình phục hồi kinh tế, đặc biệt là ở Đông Nam Á,” Oxford cho biết: “Tỷ lệ tiêm chủng thấp cũng khiến nhiều người trong khu vực dễ bị tổn thương bởi những thất bại của COVID-19 và nguy cơ gây sập kinh tế lớn hơn nhiều so với dự báo hiện tại của chúng tôi”.

Dữ liệu mới nhất của chính phủ cho thấy khoảng 17,1 triệu liều đã được tiêm kể từ khi bắt đầu tiêm chủng vào tháng Ba. Khoảng 5,5% hoặc 5,98 triệu người Philippines đã được tiêm chủng đầy đủ trong khi những người được tiêm ít nhất một liều đạt 11,08 triệu hoặc khoảng 10,3% dân số.

Đại dịch COVID-19 sẽ có tác động tiêu cực lâu dài đến các nền kinh tế Châu Á Thái Bình Dương. Oxford dự báo GDP của khu vực sẽ thấp hơn 2,9% vào năm 2025 so với dự báo trước đại dịch của chúng tôi. Và nếu vắc-xin tỏ ra kém hiệu quả hơn đối với các chủng trong tương lai, chúng

tôi ước tính sự mất mát về sản lượng trên toàn khu vực có thể cao gấp đôi so với mức cơ bản của chúng tôi.

Mục tiêu nền tảng tích hợp để đưa PH xuất khẩu đến 60 quốc gia

Một nền tảng trực tuyến tích hợp dành cho các nhà xuất khẩu dự kiến sẽ đưa sản phẩm của các doanh nghiệp vừa và nhỏ xuất khẩu sang 60 quốc gia vào năm tới từ chỗ 23 thị trường xuất khẩu hiện tại.

Trong một cuộc họp báo trực tuyến, công ty Export Trade and Services cho biết kể từ khi họ bắt đầu hoạt động vào năm 2016, các sản phẩm trên nền tảng này đã chiếm 0,2% tổng kim ngạch xuất khẩu của cả nước.

Công ty xuất khẩu hỗ trợ công nghệ này đã phân phối tổng cộng 3.000 tấn sản phẩm XK đến 23 quốc gia, tạo ra doanh thu xuất khẩu khoảng 500.000 đô la (25 triệu peso) tính đến 6/2021, chiếm 0,2% tổng kim ngạch xuất khẩu của Philippines — và công ty chỉ dừng tại đó.

Để hoàn thành hơn nữa sứ mệnh giúp các doanh nghiệp MSMEs Philippines tiếp cận nhiều thị trường hơn, Export Trade and Services có kế hoạch xuất khẩu sản phẩm sang 60 quốc gia vào cuối năm 2022. Với sự hỗ trợ của liên kết B2B và B2C, Export Trade and Services đã sẵn sàng vươn ra thế giới và trao quyền cho nhiều người Philippines hơn để bán lại các sản phẩm sản xuất tại Philippines cho các thị trường bằng cách sử dụng các công cụ và nền tảng kỹ thuật số. Công ty hiện có các thị trường ở Mỹ, Úc, Canada, UAE, Kuwait, Anh,...

Điều làm cho công ty trở nên độc đáo là nó không chỉ là một nền tảng thương mại điện tử hoặc logistics — Export Trade and Services đưa hoạt động xuất khẩu của bên thứ ba lên cấp độ tiếp theo bằng cách xem xét các sản phẩm địa tuân theo luật thị trường họ muốn khám phá hoặc mở rộng là một trong những bước khó thực hiện nhất khi mở rộng sang các quốc gia khác với các chính sách và luật pháp khác nhau, vì vậy việc có một đối tác đáng tin cậy để xử lý việc tuân thủ xuất khẩu có thể giảm bớt gánh nặng lên vai các doanh nghiệp Philippines.

Export Trade and Services cung cấp các dịch vụ xuất khẩu tổng thể, bao gồm tài liệu tuân thủ, ghi nhãn sản phẩm, logistics, hỗ trợ xuất khẩu và các dịch vụ marketing. Công ty cũng cung cấp cho khách hàng các dịch vụ kết hợp kinh doanh chuyên sâu để xác định sản phẩm nào của họ phù hợp với các thị trường nhất định.

Bằng cách đó, các doanh nghiệp trong nước có thể liên tục mở rộng ra nước ngoài, nâng cao nhận thức về thương hiệu, tiếp cận thị trường mục tiêu và tăng doanh số bán hàng của họ. Thông qua các dịch vụ toàn diện của mình, cty đã có thể giảm 80% thời gian và chi phí cho việc xuất khẩu.

Cho đến nay, Export Trade and Services vận chuyển 4-5 container 40 feet/tháng. Rất nhiều nhà sản xuất đến từ các vùng khác nhau của đất nước có thể xuất khẩu từ xa. Khoảng 60% các

nhà xuất khẩu đến từ Vùng Thủ đô Quốc gia và các tỉnh lân cận, và 40% còn lại từ các khu vực khác.

KỶ NIỆM THÁNG ASEAN & PHILIPPINES

NGÀY BÁN HÀNG TRỰC TUYẾN ASEAN

Trong bối cảnh COVID-19, Thương mại điện tử đang được sử dụng như một phương thức mua hàng hữu ích. Các chính phủ ở ASEAN cũng đang nỗ lực tương tác để tạo điều kiện thuận lợi cho các doanh nghiệp trực tuyến trong thời gian diễn ra đại dịch COVID-19. Do đó, đây là cơ hội tốt để các doanh nghiệp trên toàn ASEAN quảng bá sản phẩm và tăng doanh số thông qua thương mại điện tử trong khu vực. Ngày Bán hàng Trực tuyến ASEAN (AOSD) là sự kiện mua sắm trực tuyến đầu tiên sẽ được tiến hành tập thể trên quy mô toàn khu vực và được tổ chức thường niên kể từ năm 2020. Ủy ban Điều phối ASEAN về Thương mại Điện tử (ACCEC) sẽ là cơ quan điều phối AOSD.

Ngày Bán hàng Trực tuyến ASEAN sẽ tạo điều kiện cho AMS thúc đẩy thương mại xuyên biên giới thông qua thương mại điện tử. Thông qua chương trình này, các doanh nghiệp trên toàn AMS cũng sẽ có cơ hội tốt để quảng bá các sản phẩm, dịch vụ trong nước của mình tới các khách hàng sống ở các nền kinh tế khác nhau trong ASEAN.

Bậc 1 (DÀNH CHO CÁC GIAO DỊCH TRONG NƯỚC)

Các doanh nghiệp và nền tảng thương mại điện tử uy tín tại 10 quốc gia ASEAN sẽ tung ra hàng loạt chương trình mua sắm giảm giá đặc biệt dành cho người tiêu dùng tại quốc gia đó.

Bậc 2 (ĐỐI VỚI GIAO DỊCH QUA BIÊN GIỚI)

Các doanh nghiệp và nền tảng sẽ phối hợp triển khai chương trình mua sắm trực tuyến xuyên biên giới giữa các nước ASEAN.

Thông qua Ngày bán hàng trực tuyến ASEAN (AOSD) các thành viên ASEAN hy vọng sẽ mang đến những trải nghiệm mua sắm mới và uy tín cho người tiêu dùng, đồng thời gửi thông điệp tích cực đến người tiêu dùng và các doanh nghiệp rằng ASEAN “mở cửa kinh doanh” và thể hiện tình đoàn kết ASEAN trong và sau COVID 19 và tạo thuận lợi cho thương mại điện tử xuyên biên giới trong khu vực.

118 doanh nghiệp PH tham gia Ngày bán hàng trực tuyến ASEAN lần thứ hai, 8-10 tháng 8 năm 2021

PLP/DTI- Ngày Bán hàng Trực tuyến ASEAN (AOSD) - một ngày kỷ niệm sự thống nhất giữa các Quốc gia Thành viên ASEAN thông qua năm thứ hai thương mại điện tử. ASEAN kỷ niệm 54 năm ngày thành lập thông qua AOSD được tổ chức từ ngày 8 đến 10/8/2021.

Người tiêu dùng có thể tận dụng các chương trình giảm giá tới 50%, mua một, tặng một, và nhiều hơn nữa bằng cách truy cập trang web Ngày bán hàng trực tuyến ASEAN để xem các cửa hàng trực tuyến tại địa phương cũng như các cửa hàng của các nước ASEAN khác. AOSD nhằm mục đích cung cấp các cơ hội bán hàng liên tục, tạo thuận lợi cho thương mại điện tử xuyên biên giới trong khu vực ASEAN, thúc đẩy lòng tin của người tiêu dùng vào thương mại điện tử và thúc đẩy phục hồi kinh tế.

Trong số 118 người tham gia, 56 công ty đang nhắm mục tiêu đến các nước láng giềng ASEAN. Các công ty tham gia đại diện cho các lĩnh vực khác nhau: thực phẩm và đồ uống, du lịch và lữ hành, thời trang, chợ điện tử, hàng tiêu dùng, hàng thủ công, gia dụng và sinh hoạt. Doanh nghiệp siêu nhỏ, nhỏ và vừa (MSME) với các sản phẩm từ đồ ăn nhẹ, đồ tươi sống, sôcôla, cà phê, đồ gia vị, mỹ phẩm, đồ dệt và đồ trang trí nhà cửa.

Danh mục các cửa hàng trực tuyến và chợ điện tử của Philippines đang bán ở các nước ASEAN khác cho sự kiện kéo dài 3 ngày xem tại [link](#).

QUAN ĐIỂM: NỀN NÔNG NGHIỆP PHILIPPINES ĐANG CHẾT DẦN, LẤY GÌ LÀM CỨU CẢNH?

Đây là phần đầu của bài viết gồm hai phần về sự hình thành nền nông nghiệp của Philippines. Bài viết tập trung vào việc PLP đã thực hiện những cam kết như thế nào khi gia nhập Tổ chức Thương mại Thế giới, việc thực thi này được chứng minh là cái đình đóng lên chiếc quan tài của một lĩnh vực sử dụng khoảng 45-50% lực lượng lao động.

Trong bài phát biểu Quốc gia (SONA) cuối cùng của vào ngày 26/7/2021, Tổng thống Duterte dường như đã quên đi lời khẳng định của mình 5 năm trước đó rằng WTO chịu trách nhiệm chính về cuộc khủng hoảng nông nghiệp lúa gạo của Philippines.

Ngày nay, người ta dùng nhiều tính từ khác nhau để mô tả nền nông nghiệp Philippines, nhưng "khỏe mạnh" không phải là một trong số từ đó, mà là "bị bỏ quên.", đôi khi là "trì trệ." Nhưng có lẽ chính xác nhất là "chết."

Cái nhìn sâu sắc của Duterte

Khi bắt đầu bài phát biểu chiến thắng của mình tại Davao vào ngày 4 tháng 6 năm 2016, Tổng thống đắc cử lúc bấy giờ, Rodrigo Duterte đã bất ngờ phát động một cuộc tấn công vào Tổ chức Thương mại Thế giới (WTO), nói rằng "cuộc tấn công của WTO vào một quốc gia không được chuẩn bị" đã tạo ra một cuộc khủng hoảng đối với đường, gạo và các sản phẩm nông nghiệp khác.

Một người như tôi có thể không đồng ý với Tổng thống về nhiều điểm, nhưng trong vấn đề này, nguyên nhân trọng tâm của khủng hoảng nông nghiệp Philippines, ông ấy đã đúng.

Cuộc đấu tranh để trở thành thành viên của WTO trong nhiệm kỳ chủ tịch của Fidel V. Ramos là cuộc đấu tranh quan trọng nhất về chính sách kinh tế trong hai thập kỷ đầu của thế kỷ 21. Những người phản đối tư cách thành viên đã thua, nhưng họ đã đứng ở chỗ hậu quả sẽ rất khủng khiếp đối với nền nông nghiệp Philippines. Nền nông nghiệp sôi động và hiệu quả tạo ra “500.000 việc làm mới mỗi năm” mà những người ủng hộ tư cách thành viên hứa hẹn đã không thành hiện thực. Thay vào đó, nền nông nghiệp của chúng ta đã đi vào bế tắc.

Phá hoại nền nông nghiệp Philippines

Trước khi gia nhập WTO, thương mại nông sản hàng năm của chúng ta thường thặng dư. Lần cuối cùng thương mại nông sản của chúng ta thặng dư là vào năm 1993. Kể từ khi chúng ta gia nhập WTO vào năm 1995, thương mại nông sản của chúng ta thâm hụt, tăng từ 149 triệu USD năm 1995 lên 960 triệu USD năm 2005 lên con số khổng lồ 7.867 USD vào năm 2019.

26 năm sau khi chúng ta gia nhập WTO, chúng ta không chỉ xóa bỏ tất cả các hạn ngạch đối với các sản phẩm nông nghiệp - bao gồm cả hạn ngạch cuối cùng đối với gạo năm 2019; Theo Bộ Nông nghiệp Hoa Kỳ, thuế quan của Philippines, thay thế cho hạn ngạch, hiện là **“một trong những mức thấp nhất trong khu vực và thường gần với mức ưu đãi”** dành cho các thành viên ASEAN.

Không có gì ngạc nhiên khi thâm hụt do nhập khẩu của hầu hết các mặt hàng nông sản là khá cao, dẫn đến lợi nhuận khổng lồ cho các nhà sản xuất nước ngoài, nhà nhập khẩu trong nước và trở thành một cuộc khủng hoảng thường trực đối với các nhà sản xuất trong nước. Trên thực tế, Philippines là một ví dụ điển hình về cách biến một nền kinh tế nông nghiệp tự cung tự cấp thành một nền kinh tế phụ thuộc nhiều vào nhập khẩu.

Lý do thường được đưa ra khiến thương mại nông sản đảo ngược từ thặng dư sang thâm hụt là do nông dân Philippines làm ăn kém hiệu quả, chi phí sản xuất quá cao khiến họ không đủ sức cạnh tranh với các nhà xuất khẩu nước ngoài. Đây là một trường hợp giả dối được lặp đi lặp lại thường xuyên đến mức nó mang tình trạng của sự thật.

Thay vào đó, lời giải thích là nông dân của chúng ta không thể cạnh tranh bởi vì thị trường nông sản của chúng ta đã trở thành bãi rác cho các mặt hàng nước ngoài có thể bán với giá rẻ vì các nhà sản xuất của họ được trợ cấp cao. Điều này rất rõ ràng đối với Hoa Kỳ và Liên minh Châu Âu, hai nhà xuất khẩu nông sản lớn nhất sang Philippines.

Trong gần ba thập kỷ kể từ khi gia nhập WTO, Hoa Kỳ đã trở thành nhà cung cấp hàng hóa nông sản hàng đầu của PLP, chiếm 21% kim ngạch nhập khẩu, tiếp theo là Liên minh châu Âu, chiếm 11%. Điều này không có gì đáng ngạc nhiên vì trợ cấp chính phủ dành cho nông dân Mỹ và Liên minh châu Âu là cao nhất thế giới. Năm 2020, ngành nông nghiệp Hoa Kỳ nhận được khoản trợ

cấp kỷ lục 46,8 tỷ đô la, tức là chính phủ trợ cấp 39% chi phí sản xuất trung bình của nông dân Mỹ.

Tại Liên minh châu Âu, tổng số trợ cấp đã lên tới hơn 50 tỷ euro hàng năm, tương đương với mức trung bình của nông dân Liên minh châu Âu được trợ cấp tương ứng với 20% chi phí sản xuất. Với một phần lớn chi phí sản xuất do chính phủ trợ cấp, người ta không còn có thể nói nông nghiệp Hoa Kỳ và Liên minh châu Âu được vận hành trên thị trường tự do mà là nền nông nghiệp xã hội chủ nghĩa.

Hiện tôi không có vấn đề gì với nền nông nghiệp xã hội chủ nghĩa, nhưng khi hai nhà sản xuất lớn nhất toàn cầu thực hiện bao cấp trong một hệ thống thương mại tư bản toàn cầu, nơi các nhà sản xuất nhỏ hơn như Philippines tham gia vào thị trường tự do, kết quả là sự chênh lệch lớn và thiệt thòi cho sau này.

Nguyên nhân là do việc trợ cấp ồ ạt đã được các chuyên gia mô tả là tác động “nguy hiểm” của việc thúc đẩy sản xuất thừa ở Mỹ và Liên minh châu Âu và điều này dẫn đến việc bán phá giá sản phẩm dư thừa trên thị trường thế giới, dẫn đến giá nông sản thế giới thấp hơn. Những người nông dân trong nước không thể cạnh tranh được những mức giá đó, những người phải tự tính tổng chi phí sản xuất vì họ chạy trên hệ thống thị trường tự do thuần túy và được hưởng ít hoặc không có trợ cấp từ chính phủ để họ có thể cạnh tranh về giá.

Trong trường hợp của Philippines, với việc xóa bỏ hạn ngạch theo quy định của WTO và cái gọi là Khối lượng tiếp cận tối thiểu (MAV) dẫn tới ít bảo hộ hơn, việc bán phá giá các sản phẩm được trợ cấp ồ ạt đã gây ra khủng hoảng trong lĩnh vực ngô, lợn, gia cầm và rau... , dẫn đến sự phá sản của một lượng lớn các nhà sản xuất vừa và nhỏ và gia tăng tình trạng nghèo đói trên diện rộng ở một quốc gia mà nghèo đói vốn đã tập trung ở các vùng nông thôn.

Một trong những nhà đàm phán của chúng ta đã lặp lại sự tuyệt vọng của các nhà sản xuất Philippines tại cuộc họp của Ủy ban Nông nghiệp WTO ở Geneva: “Các ngành nông nghiệp của chúng tôi có chiến lược an ninh lương thực và sinh kế cũng như việc làm ở nông thôn đã mất ổn định vì các nhà sản xuất nhỏ của chúng tôi đang bị tàn sát trong thị trường của chính chúng tôi, [và] ngay cả những người có khả năng phục hồi và hiệu quả nhất cũng đang gặp khó khăn”.

Sự phản đối công khai đối với việc nhập khẩu thịt lợn quy mô lớn của những người chăn nuôi lợn vào năm 2020 để bù đắp cho sự thiếu hụt nguồn cung trong nước do sự lây lan của bệnh dịch tả lợn Châu Phi (ASF) là do chính họ lo ngại rằng, đã bị biến mất định kỳ bởi những đợt tăng đột biến không chính đáng trong quá khứ nhập khẩu thịt lợn, virus ASF sẽ là cái cớ để các nhà kỹ thuật tại Bộ Nông nghiệp thường xuyên thể chế hóa việc nhập khẩu ồ ạt, được cho là để mang lại lợi ích cho người tiêu dùng.

Nỗi thống khổ của ngành trồng lúa

Sự thống khổ của nền nông nghiệp trồng lúa của chúng ta đã diễn ra trong ba thập kỷ trước khi Tổng thống Duterte ký Luật thuế hóa Gạo vào năm 2019- nói một cách mỉa mai; "nhằm chấm dứt tình trạng đau khổ bằng cách tuyên án tử hình".

Theo Hiệp định Nông nghiệp (AOA) của WTO, các nước đang phát triển được phép duy trì hạn ngạch hoặc hạn chế nhập khẩu đối với một mặt hàng. Trong trường hợp của Philippines, đó là Gạo. Nước này được quy định nhập khẩu gạo chiếm 4% lượng tiêu thụ nội địa và không vượt quá con số đó. Nhưng trên thực tế, chính phủ đã nhập khẩu số lượng vượt xa con số quy định của hiệp định, với lượng nhập khẩu tăng từ 263.000 tấn (tấn) vào năm 1995 lên 2,1 triệu tấn vào năm 1998, 836.999 tấn vào năm 1999 và 639.000 tấn vào năm 2000 .

Mức nhập khẩu cao liên tục trong hai thập kỷ, con số này không phụ thuộc quá nhiều vào ước tính tiêu thụ nội địa mà phụ thuộc vào sức mạnh vận động hành lang của các nhà nhập khẩu gạo trong nước và các nhà xuất khẩu nước ngoài tại Cơ quan Lương thực Quốc gia (NFA), khiến NFA trở thành một trong những cơ quan tham nhũng nhất của chính phủ.

Tác động đối với các nhà sản xuất gạo của chúng ta là thảm khốc, vì gần như không thể cạnh tranh với gạo Thái Lan được siêu trợ cấp và gạo Việt Nam, thứ mà Tổng thống đắc cử lúc bấy giờ là Duterte vào tháng 6 năm 2016 đã xác định chính xác là nguyên nhân dẫn đến tình trạng khốn khổ của nông dân trồng lúa của chúng ta. Ví dụ, theo Chương trình Hỗ trợ Nông dân trồng lúa từ năm 2011 đến năm 2014, chính phủ Thái Lan đã trả cho nông dân khoảng 450 đô la một tấn gạo của họ. Do giá gạo cao hơn giá thị trường nên lượng dự trữ tăng lên tới 15 triệu tấn, dẫn đến việc chính phủ bán gạo vào thị trường xuất khẩu với giá từ 380 USD đến 390 USD/tấn để bù đắp một phần chi phí trợ cấp.

Tương tự, tại Việt Nam, chính phủ trợ cấp cho nông dân với mức 236 USD/tấn và gạo được mua trong chương trình này phải được xuất khẩu, nghĩa là được bán phá giá với giá thấp ở các nước như Philippines¹. Như trường hợp của Thái Lan, bán phá giá gạo trên thị trường toàn cầu là một cách để bù đắp một phần chi phí trợ cấp. Và cũng giống như Thái Lan, Việt Nam được cho là đã vi phạm rất nhiều các giới hạn về trợ cấp của WTO, vốn không được vượt quá 10% giá trị sản xuất².

Giả định phổ biến là việc chấm dứt hạn ngạch gạo và thay thế bằng thuế quan với việc thông qua Đạo luật thuế quan xuất phát từ những lo ngại về an ninh gạo. Trên thực tế, hạn ngạch đã bị vi phạm rất nhiều lần trong 27 năm trước đó, không phải do nguồn cung thiếu hụt thực sự mà là do áp lực mạnh của hành lang nhập khẩu gạo. Nhưng có một tác nhân muốn bãi bỏ hoàn toàn điều đó và đó là Hoa Kỳ, quốc gia không chính thức nhưng thực thi chính các quy định của WTO đối với các nước thành viên khi họ tích cực cố gắng mở cửa thị trường cho các sản phẩm được trợ cấp nhiều của mình.

¹ Đây là quan điểm cá nhân của người viết, thông tin không rõ nguồn từ đâu.

² Đây là quan điểm cá nhân của người viết, thông tin không rõ nguồn từ đâu.

Hạn ngạch nhập khẩu gạo được cho là sẽ kết thúc vào ngày 30 tháng 6 năm 2012, nhưng vào tháng 7 năm 2014, trước áp lực của nông dân trồng lúa, Philippines đã có thể đảm bảo một thỏa thuận với WTO kéo dài đến tháng 7 năm 2017. Để được Mỹ đồng ý về điều này. Tuy nhiên, Philippines cam kết ký một thỏa thuận song phương giảm thuế đối với nhiều loại nông sản, bao gồm bơ sữa, pho mát, nho, thịt gia cầm và quả óc chó. Dưới áp lực của Mỹ, chính quyền Duterte đã đồng ý không tìm cách gia hạn hạn ngạch gạo sau năm 2017 và bắt đầu tiến hành soạn thảo luật thay thế hạn ngạch bằng thuế quan.

Văn phòng Đại diện Thương mại Hoa Kỳ thẳng thắn thừa nhận, trong một tài liệu công khai, vai trò của Washington trong việc đảm bảo xóa hạn ngạch gạo. Trong khi Quốc hội tranh luận, Mỹ tiết lộ, đã gây áp lực cho một kết quả nhanh chóng bằng cách gây sức ép buộc Tổng thống Duterte phải ký Sắc lệnh hành chính số 23 (EO 23) vào tháng 5 năm 2017, trong đó đơn phương gia hạn nhượng bộ thuế quan cho Mỹ cho đến khi Philippines ban hành Luật thuế quan đối với gạo.

Để khiến Quốc hội tiến hành nhanh chóng hơn nữa, Washington tiếp theo đã yêu cầu chính quyền Duterte ký một tuyên bố chung vào tháng 10 năm 2018, trong đó Manila công nhận mối quan tâm của Mỹ đối với việc nới rộng thuế suất của Philippines đối với gạo và các sản phẩm nông nghiệp khác. Philippines cũng đồng ý “nhanh chóng xem xét các kiến nghị về việc gia hạn các mức thuế suất như vậy, phù hợp với các quy tắc thủ tục đã được thiết lập.”

Cơ quan này chỉ ra rằng kết quả của tất cả các hoạt động vận động hành lang này là “Tổng thống Philippines sẽ ký ban hành Luật thuế quan gạo vào ngày 14 tháng 2 năm 2019,” thay thế các hạn chế về định lượng gạo bằng mức thuế nhập khẩu 35%.

Trong bài phát biểu cuối cùng SONA vào ngày 26 tháng 7 năm 2021, Tổng thống Duterte dường như đã quên khăng định của mình 5 năm trước rằng WTO chịu trách nhiệm chính về cuộc khủng hoảng nông nghiệp lúa gạo của Philippines. Ông ta không đưa ra lời biện minh nào cho bản án tử hình mà ông ta đã đưa ra, Luật thuế hóa Gạo năm 2019, ngoại trừ một tuyên bố lấp lửng rằng nó sẽ ổn định nguồn cung gạo của đất nước và doanh thu từ nó sẽ được chi cho máy móc nông nghiệp hiện đại. Nhưng sau đó không có cách nào để chứng minh việc ông ta đã đầu hàng.

Ngay cả nghiên cứu áp dụng thuế quan được thực hiện bởi Viện Nghiên cứu Phát triển Philippines vào tháng 2 năm 2021, cũng không thể tranh cãi thực tế rằng “chính sách thuế cuối cùng gây ra sự gia tăng nghèo đói về thu nhập, thông qua nhiều biện pháp, phạm vi địa lý, và thời gian,” bởi vì họ sẽ không thể cạnh tranh với gạo giá rẻ, được trợ cấp.

Đúng là nền nông nghiệp Philippines không ở trong tình trạng tốt nhất khi chúng ta gia nhập WTO vào năm 1995, nhưng cách chữa trị, tự do hóa nhập khẩu từ phía chúng ta khi các nước giàu duy trì cơ cấu thương mại được trợ cấp cao của họ là một cách chữa còn tồi tệ hơn nhiều so với căn bệnh này. Là cơ quan tư vấn chính sách nông nghiệp hàng đầu, Viện Nghiên cứu Chính sách Lương thực Quốc tế (IFPRI) có trụ sở tại Washington, cảnh báo, “nếu không cải cách

các rào cản thương mại nông nghiệp ở các nước công nghiệp, tự do hóa nhập khẩu ở các nước đang phát triển sẽ tiếp tục cạnh tranh không lành mạnh. ”

Tuy nhiên, các chính sách tồi tệ của WTO không phải là vấn đề duy nhất ảnh hưởng đến nền nông nghiệp Philippines. Những diễn biến khác đã góp phần vào sự sụp đổ của nó sẽ là chủ đề của phần 2. (Còn tiếp- VTOPH sẽ đăng tải trong số tiếp theo)

Tác giả- Walden Bello là chủ tịch của Ban Quyền, một tổ chức hỗ trợ nông dân và là nhà phân tích cấp cao tại tổ chức tư vấn Focus on the Global South có trụ sở tại Bangkok. Trong khi phục vụ với tư cách là đại diện trong Quốc hội, ông là tác giả chính của Đạo luật Cải cách Nông nghiệp Toàn diện với Mở rộng (CARPER). Bài viết này được rút ra từ bài thuyết trình của ông tại hội thảo của Ngân hàng Phát triển Philippines vào ngày 5 tháng 8 năm 2021.

CHUYÊN ĐỀ VỀ PALAU:

TÌNH HÌNH KINH TẾ PALAU GIỮA 2021

Vào đầu năm 2020, sự bùng nổ của đại dịch toàn cầu COVID-19 đã tàn phá nền kinh tế toàn cầu với mức độ chưa từng có, giảm hoạt động kinh tế và tỷ lệ thất nghiệp toàn cầu tăng nhanh. Để giảm sự lây lan của vi rút, các hạn chế đi lại toàn cầu đã được thực hiện, dẫn đến sự sụp đổ của du lịch và du lịch quốc tế. Để đối phó với đại dịch, Palau đã đóng cửa biên giới của mình một cách hiệu quả vào đầu tháng 4 và thiết lập thời gian cách ly 14 ngày đối với những người đến được chấp thuận hạn chế. Kết quả của các chính sách này là Palau vẫn không có COVID và không có trường hợp nào được ghi nhận trong vùng cách ly hoặc trong cộng đồng. Các chính sách hạn chế đi lại và ưu tiên dành cho sức khỏe, vào thời điểm nhu cầu đi lại quốc tế rất hạn chế, đã phục vụ tốt cho Palau. Đến giữa năm 2021, Palau đã tiêm chủng đầy đủ cho gần 100% dân số trưởng thành và 50% nhóm 12-17 tuổi, có thể là đạt tỷ lệ tiêm chủng cao nhất trên thế giới. Do đó, Palau đã mở cửa trở lại biên giới cho những du khách đã được tiêm phòng đầy đủ và xét nghiệm âm tính với xét nghiệm PCR COVID-19 đã được phê duyệt.

Tăng trưởng kinh tế của Palau rất khiêm tốn và có nhiều biến động đáng kể.

Hiệu suất kinh tế của Palau trong giai đoạn trước COVID FY00-FY19, rất khiêm tốn với tăng trưởng kinh tế trung bình 0,6% trong suốt thời kỳ. Điều này có thể so sánh được và khoảng một nửa giữa các nước chị em của Palau, FAS, RMI, tăng trưởng trung bình 1,2% và FSM, tăng trưởng trung bình hàng năm 0,1%.

Mức tăng trưởng trung bình thấp của Palau trong giai đoạn này tạo nên sự biến động cao giữa các giai đoạn phát triển mạnh của ngành xây dựng và khách du lịch, chống đỡ lại thời kỳ thu hẹp đáng kể. Động lực chính của tăng trưởng là du lịch và ngành xây dựng. Trong giai đoạn đầu của những năm 2000 đến năm 2005, nền kinh tế tăng trưởng trung bình 3,1%, kết hợp giữa việc xây dựng Con đường nhỏ và du lịch. Sau đó là một thời kỳ thu hẹp khi các lực lượng này kết thúc, và do tác động của cuộc khủng hoảng tài chính toàn cầu năm 2008 và 2009; GDP tổng thể đã giảm trung bình 2,5% trong giai đoạn 5 năm đến 2010. Từ thời điểm này trở đi, Palau trải qua giai đoạn mở rộng du lịch với mức tăng trưởng trung bình hàng năm là 3,7%. Nhưng điều này đã kết thúc vào năm 2015 và nền kinh tế đình trệ trong năm tài chính 2019 khi lượng du khách giảm xuống mức chỉ 6% so với mức 05 năm tài chính.

Nền kinh tế của Palau dự kiến sẽ giảm 25% trong 2020-2021 so với mức trước đại dịch. Năm tài chính 2020 được đánh giá là một năm tốt đẹp đối với nền kinh tế Palau khi hoạt động xây dựng tăng tốc và vào tháng 2, ngành du lịch đã được thiết lập để tăng trưởng 30% cho năm tài chính. Sau đó COVID-19 đi xuống thế giới và du lịch quốc tế cạn kiệt và không có du khách nào đến Palau. GDP ước tính giảm 8,7% trong năm 2020 và dự kiến sẽ giảm thêm 17,6% trong năm 2021 do toàn bộ nền kinh tế du lịch sụp đổ. Sự sụt giảm trong năm 2021 dẫn đến sự biến mất của du khách trong suốt cả năm, làm giảm mức độ hoạt động xây dựng, nhưng giả định việc tiếp tục các chương trình giảm thiểu bao gồm cả các điều khoản của Đạo luật CROSS và CARES. Khu vực tư nhân chịu phần lớn tác động của đại dịch và được dự báo sẽ giảm 38%.

Trong khi khu vực công được dự báo sẽ không thay đổi - nhờ vào sự tài trợ của các nhà tài trợ để duy trì các dịch vụ cơ bản - gánh nặng của tác động đại dịch COVID-19 đã giảm xuống ở khu vực tư nhân. Trong năm 2020, mức giảm lớn 17% đã được trải qua, do phản ánh sự sụp đổ của nền kinh tế du lịch sau cuối tháng 3 và những ảnh hưởng gián tiếp đến các ngành công nghiệp thứ cấp. Trong năm 2021, dự báo sẽ giảm thêm 26%, loại bỏ tác động cả năm của việc giảm du lịch. Nhìn chung, dự báo khu vực tư nhân sẽ bị thiệt hại lớn về sản lượng 38%.

Cơ hội kinh doanh tại thị trường Palau

Hiện các Doanh nghiệp Việt Nam có thể theo dõi và nắm các cơ hội đấu thầu và mua sắm chính phủ tại Cộng hòa Palau thông qua trang Web của Chính Phủ CH Palau tại: <https://www.palau.gov.pw/>

Các quy định về Hộ chiếu, visa, Thuế, Hải quan cũng như quy định liên quan tới phòng dịch Covid-19 cũng truy cập trên trang này

SỰ KIỆN THƯƠNG MẠI- HỘI CHỢ- TRIỂN LÃM- CƠ HỘI KINH DOANH

Triển lãm Xây dựng Philippines 25

Triển lãm Xây dựng và Xây dựng Thế giới Philippine (WORLDBEX) là sự kiện tầm cỡ thế giới tập trung vào việc tạo dựng các giao dịch kinh doanh giữa các bên liên quan. Sự kiện là cơ hội trưng bày các sản phẩm như **thiết bị xây dựng, vật liệu xây dựng, vật dụng trang trí nội thất, dụng cụ và phụ kiện sân vườn và cảnh quan, bộ dụng cụ cải tạo nhà tự làm, hệ thống chiếu sáng, các nguồn năng lượng thay thế** và các sản phẩm khác trong một không gian phù hợp cho sự phát triển kinh doanh rộng rãi và mạng lưới trong Các ngành Xây dựng Tòa nhà, Nội thất & Dệt may gia đình, Kiến trúc & Thiết kế, Đại lý Bất động sản.

WORLDBEX 2021 được tổ chức bởi Worldbex Services International, công ty tổ chức sự kiện và triển lãm hàng đầu tại Philippines.

Địa chỉ liên hệ:

inquire@worldbexevents.com hoặc +632 8656-9239 và trên FB & IG @worldbex

Mặc dầu trong bối cảnh đại dịch chưa có điểm dừng, với sự nỗ lực và quyết tâm cao của các nhà tổ chức triển lãm và các bên tham gia,

WORLDBEX 2021 sẽ được tổ chức trực tuyến và tại chỗ tại Trung tâm Thương mại Thế giới Metro Manila vào ngày **23-26 tháng 9 năm 2021**.

Đến thời điểm này, các giao thức sẽ được nói lòng đáng kể, cho phép lo lắng của các chuyên gia trong ngành, thương nhân, sinh viên và công chúng tham dự WORLDBEX hàng năm đạt được mong muốn nhất.

Hãy liên hệ với VTOPH nếu công ty bạn có kế hoạch tham gia hội chợ.

Hội chợ triển lãm Nhượng quyền Kinh Doanh ảo PHILIPPINES 2021 - FAPHL2021 (9/2021)

Ban tổ chức FAPHL2021, mới ra thông báo Franchise Asia Philippines VIRTUAL (FAPHL), chương trình nhượng quyền ảo lớn nhất ở châu Á, sẽ diễn ra vào tháng 9 này để giúp bạn tiếp cận thị trường rộng lớn hơn. Được dự kiến vào ngày 8 đến 11 tháng 9, Hội chợ triển lãm ảo FAPHL 2021 và tiếp theo sau là Hội nghị ảo FAPHL 2021 từ ngày 21 đến 23 tháng 9.

Hãy đăng ký tham gia gian hàng ảo để khởi sự phát triển của công ty bạn khi trở lại thời kỳ hưng thịnh về kinh tế (New Normal) tại :<http://www.franchisefinderph.com/virtualfranchiseasiaph/>

Tham gia triển lãm là cơ hội:

- Tiếp cận với các nhà nhượng quyền tiềm năng trên khắp Philippines và nước ngoài
- Tương tác với khách truy cập trực tuyến thông qua các chức năng trò chuyện trên nền tảng của chúng tôi
- Tham gia hội thảo trên web do PFA tổ chức dành cho những người được nhượng quyền tiềm năng hoặc tổ chức hội thảo trên web của riêng bạn trong gian hàng ảo của bạn
- Có quyền truy cập vào phân tích dữ liệu trang web
- Có cơ hội tăng cường sự tham gia bằng cách đăng ký làm nhà triển lãm nổi bật
- Bán sản phẩm của bạn bằng cách liên kết gian hàng ảo với trang thương mại điện tử của bạn
- Tiếp xúc trực tuyến trong một năm.

Northseas Food Corp.

Northseas Food Corp. với trang thiết bị và cơ sở vật chất công nghệ cao xuất sắc với đội ngũ nhân sự chuyên môn và được đào tạo bài bản tạo nên sự đảm bảo cho các sản phẩm chất lượng cao.

Sự nhiệt tình, truyền thống và nỗ lực vì sự hoàn hảo đã giúp công ty trở thành một đối tác lý tưởng. Các dịch vụ và hoạt động chủ yếu liên quan đến nhập khẩu, phân phối, kinh doanh, bán buôn và cung cấp các sản phẩm thủy sản hun khói và khô như cá thu và các sản phẩm thủy sản khác.

Northseas Food Corp tìm kiếm nguồn hàng bổ sung về **Gạo, Thủy sản và cá đông lạnh từ Việt Nam** để làm phong phú mặt hàng của mình.

Liên hệ:

Julito C. Santos

Imports Department

Northseas Food Corporation

MANILA HEAD OFFICE

53 Sto. Domingo Ave., Sta. Mesa Heights, Quezon City

Tel. No.: (+63) 2 721-62741

Fax No.: (+63) 2 8254-4913

Email: julito.santos05@gmail.com

Email: northseasfoodcorp@gmail.com

THƯƠNG VỤ VIỆT NAM TẠI PHILIPPINES (VTOPH)

ĐT: + 63 28 4043659

Email: ph@moit.gov.vn

Địa chỉ: 670 Ocampo Street, Malate, Metro Manila

Post No. 1017